Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωὴ πλήρης πίστεως - ἀγάπης καὶ σοφίας

26ον

Ο ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ καθηγητὴς τῆς Ριζαρείου, ὁ Γεώργιος Καρβούνης ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι, ἦταν, ὅπως εἴπαμε, δημοτικιστής. Καὶ ἂν πρέπει νὰ προσθέσουμε ἕνα προσδιοριστικὸ ἐπίθετο, ἦταν δημοτικιστὴς «τρομερός». Ἀνέφερε πάντοτε μὲ ὑπερηφάνεια, ὅτι εἶχε στὸ γυμνάσιο μαθητὴ τὸν Κωστῆ Παλαμᾶ, «τὸν μεγαλύτερο — ἔλεγε — Ἕλληνα ποιητή, μετὰ τὸν Σολωμό».

Βούρκωναν τὰ μάτια του, ὅταν διάβαζε στίχους ἀπὸ τὸν «Τάφο»:

Στὸ ταξίδι ποὺ σὲ πάει
ὁ μαῦρος καβαλάρης,
κοίτα ἀπὸ τὸ χέρι του
τίποτα νὰ μὴν πάρης.

Κι' ἂ διψάσης, μὴν τὸ πιῆς
ἀπ' τὸν κάτου κόσμο
τὸ νερὸ τῆς ἀνησυχᾶς,
φτωχό, κομμένο δυόσμο!

Μὴν τὸ πιῆς κι' ὁλότελα
κι' αἰώνια μᾶς ξεχάσης,
βάλε τὰ σημάδια σου
τὸ δρόμο νὰ μὴ χάσης...

Καὶ στὸ σπίτι τ' ἄραχνο
γυρνώντας, ὦ ἀκριβέ μας,
γίνε ἀεροφύσημα,
καὶ γλυκοφίλησέ μας!

«Εἶχε — ἀφηγεῖται ὁ Τάκης Κωνσταντόπουλος — δικόν του τρόπο νὰ μᾶς ἐξετάζη ἂν εἴμαστε διαβασμένοι. Μᾶς ἔβαζε νὰ διαβάζουμε τὸ κείμενο καὶ ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ ἀπαγγέλναμε, ἔβγαζε τὴν ἀπόφασή του.

«— Ἡ ἀνάγνωσις, παιδιά μου, εἶναι μουσική, ὅπως λέγει καὶ ὁ μέγας Γάλλος δωδεκαετὴς Λεγκουβέ».

"Οταν κάναμε Ὄμηρο, εἴχαμε τὴν σὲ αὐστηρὴ καθαρεύουσα μετάφραση τοῦ Καραπαναγιώτη, γιατὶ αὐτὴν μᾶς ἔδινε ἡ Σχολή. Ὁ Καρβούνης ἐνεύριαζε. Μιὰ ἡμέρα ἀποτείνεται σὲ μένα καὶ μοῦ λέγει:

«—Παιδί μου, γιὰ κύτταξε στὴν διπλανὴ αἴθουσα, μήπως κάνουν μάθημα ὁ Νεκτάριος ἢ ὁ Πανταζῆς (ἄλλος καθαρευουσιάνος καθηγητής).

«Ὄχι!», τοῦ ἀπαντοῦσα, ἔστω καὶ ἂν ἤξερα ὅτι ἦσαν ἢ ὁ ἕνας ἢ ὁ ἄλλος, πράγματι, στὴν διπλανὴ αἴθουσα καὶ δίδασκαν.

—Ὄχι, ὄχι! φώναζαν καὶ ἄλλοι.

—Ἐσεῖς, ποῦ τὸ ξέρετε καὶ βεβαιώνετε; ἔλεγε δῆθεν θυμωμένα ὁ Καρβούνης. Ἀντελαμβάνετο ὅτι θέλαμε νὰ τὸν καθησυχάσουμε γιὰ νὰ μᾶς μιλήση στὴ δημοτική. Ἔβγαζε τότε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα βιβλιαράκι καὶ διάβαζε:

Μοῦσα, τραγούδα τὸ θυμὸ τοῦ ξακουστοῦ Ἀχιλλέα!
Τὸν ἔρμο! ποὺ ὅλους πότισε τοὺς Ἀχαιοὺς φαρμακια
καὶ πλῆθος ἔστειλε ψυχές λεβέντικες στὸν Ἅδη,
ὁπλαρχηγῶνε, κι' ἔθρεψε μὲ τὰ κορμιά τοὺς σκύλους
κι' ὅλα τὰ ὄρνια (τοῦ Διὸς ἔτσι εἶχε ἡ γνώμη ὁρίσει
ἀπ' τὴν ἀρχὴ σὰν πιάστηκε μὲ τὸ γοργὸ Ἀχιλλέα
τ' Ἀτρέα ὁ πρωταφέντης γιὸς καὶ γώνισαν οἱ δυό τους.
ποιὸς τάχα λές τοὺς ἔβαλε Θεὸς νὰ λογοφέρουν;).

—Παιδιά μου, ἔλεγε ὁ Καρβούνης. Αὐτὴ εἶναι ἡ μετάφρασις τῆς Ἰλιάδας ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρο Πάλλη, τὸν ἐπιλεγόμενο «μαλλιαρό». (Τὰ μάτια του ἄστραφταν). Εἶναι σὰν ἕνα δημοτικὸ τραγούδι, δροσερὸ κι' ὁλοζώντανο, ὄχι σὰν της καθαρεύσυσας, ποὺ μᾶς σερβίρει ὁ Καραπαναγιώτης, τὰ ψοφήμια...

Ἀλλὰ ὁ Καρβούνης ἐπεξέτεινε τὴν κριτική του καὶ στὴν γλῶσσα, ποὺ χρησιμοποιοῦσε ὁ Νεκτάριος στὸ «Θεοτοκάριον».

—Σήκω ἐπάνω, ἐσύ! Τί ἐψάλλατε χθές;

Ἀνυμνῶν μεγαλύνων Σε ἄχραντε,
τὴν τὸ Γένος ἡμῶν μεγαλύνασαν,
δυσωπῶν σε δυσωπῶ Σε, πανύμνητε,
τὴν ἀεὶ τὸν υἱόν δυσωπήσασαν...

—Ποιὸς ἄλλος τὸ ξέρει; Ὅλοι τὸ ἤξεραν! Ποιὸς ἔχει νὰ μᾶς τὸ ἐξηγήση; Κανείς! Ἀπορία ψάλτου ἐβήξ, ἔλεγε ὁ Καρβούνης. Καὶ συνέχιζε: Παπαγάλο, θές καφέ; Παπαγάλο, θές καφέ;

Πράγματι, αὐτὰ τὰ ἐμαθαίναμε «παπαγαλιστί», χωρὶς νὰ ἐννοοῦμε.

Στὶς διακοπὲς τῶν Χριστουγέννων τοῦ 1906— 1907 ὁ Καρβούνης μᾶς ἔβαλε νὰ γράψουμε κάτι γιὰ τὸν καινουργιο χρόνο, πεζὸ ἢ ἔμμετρο. Ἐγώ — ἀφηγεῖται πάντοτε ὁ Τάκης Κωνσταντόπουλος — ἔγραψα ἕνα ποίημα. Οἱ ἀναγνῶσται τῆς ΗΜΕΡΑΣ τὸ ξέρουν, διότι ἐδημοσιεύθη πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, δηλ. ἀνεδημοσιεύθη, διότι, γιὰ πρώτη φορὰ τὸ εἶχε γραψει ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ τοῦ Λαχανοκάρδη, ποὺ ἔβγαινε στὴν Ἀθήνα.

ΣΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ

Κύλα ἀστείρευτο στοιχειὸ
καὶ σύμπαιρνε στὸ διάβα
τὰ ὄμορφα ὀνείρατα
ἀνθολουσμένης νειότης.

Ρίξε συντρίμμια τοὺς σοφοὺς,
κουρσάρεψε θρησκεῖες,
ἀφοῦ εἶσαι παντοδύναμος
τῶν κόσμων καταπότης.
Καὶ τὴ ζωή, ὦ δαίμονα,
θρυμματιστὴ νὰ σβήση.
Δὲν τὴν φοβίζεις, σὰν καὶ πρὶν
μὲ βάβως παραμύθια.

Ὁ Γολγοθᾶς ξεφάνηκε
γιὰ τὴ μεγάλη λύση,
σαλπίζοντας Ἀνάσταση
στ' ἀγκομαχοῦντα στήθεια.

Σήμερα, ὕστερα ἀπὸ 70 χρόνια, δὲν ξέρω γιατὶ ἔγραψα τὸ ποίημα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον, βέβαια, δὲν εἶχε καμμία ποιητικὴ ἀξία, ἀλλὰ ἤθελε νὰ δείξη τὴν ψυχικὴ κατάσταση ἑνὸς νέου. Ἴσως, ἤθελε νὰ εἰπῆ ὅτι ὁ Χριστιανισμός, μὲ τὴν σταυρικὴ θυσία τοῦ Ναζωραίου διδασκάλου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς καλωσύνης, ἐνίκησε τὸν Χρόνο, ὁ ὁποῖος εἶχε συμπαρασύρει ἄλλες θρησκεῖες καὶ ἄλλες φιλοσοφίες. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ὅμως, ἐκεῖνα «τὰ παραμύθια τῆς βάβως» ἐμύριζαν ὀρθολογισμό...

Στὸν Καρβούνη ἄρεσε τὸ ποίημά μου καὶ τὸ ἔδωσε στὸν Νεκτάριο, ὁ ὁποῖος μ' ἐκάλεσε καὶ μοῦ εἶπε ἐπὶ λέξει: «Καλόν. ... ἐπαναστατικόν, ἀπᾶδον εἰς Ριζαρείτην».

... ἐπειδὴ τὸ ἔδωσε στὸν Νεκτάριο, οὔτε αὐτὸ τὸ ἔχω κατ... Πάντως, ἡ κριτικὴ τοῦ Διευθυντοῦ μας ἦταν ὅλη κ... ποὺ κάνε «νὰ σέ κάψω, Γιάννη, νὰ σ' ἀλείψω μέλι... ἀλλὰ καλόν. Καλόν, ἀλλ' ἀπᾶδον...

Ἀργότερα, ὁ Νεκτάριος ἐνθυμήθηκε τὴν... ποιητικὴ ἐπίδοση καὶ μὲ παρεκίνησε ὁ ἴδιος νὰ γράψω ἕνα ποίημα, ὅταν, ὅταν παραιτήθηκε ἀπὸ τὴν Ριζάρειο καὶ ἀπεφάσισε νὰ κάση στὴν Αἴγινα. Τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1908 μ' ἐκάλεσε στὴ Αἴγινα, μαζὶ μὲ μιὰ μικρὴ ὁμάδα Ριζαρειτῶν, νὰ μᾶς δείξη τὸ νησὶ καὶ τὸ μοναστήρι.

—Θὰ μοῦ γράψης, εἶπε, τὰς ἐντυπώσεις σου. Καὶ ἔγραψες.

Ἔγραψα τὸ κάτωθι ποίημα:

ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΑΙΓΙΝΑΣ

Γέρνει ὁ ἥλιος σιγαλὰ μές στοῦ νησιοῦ τὴν ἄκρη,
σκορπίζοντας ὁλόχρυσες τῆς φύσης φορεσιές,
καὶ τὰ καράβια ἀπὸ μακριὰ γυρίζουνε στὴ χώρα
καὶ στὸ λιμάνι στέλνουνε χαρούμενες μορφές.

Ἀχολογοῦνε συμφωνίες στ' ἀθέριν τριγύρω
ἀπ' τῆς καμπάνας τὸν ἀχὸ ποὺ ὄμορφα λαλεῖ.
Χριστούγεννα σημαίνουνε κι' ἡ Μάννα μέ λαχτάρα
χαρίζει στὰ ἀνθρώπινα ἕνα γλυκὸ φιλί...

Ἐπλησίασα τὸν διευθυντή μας καὶ τοῦ τὸ ἔδειξα:

—Ρομαντικὸς πάντοτε, μοῦ εἶπε. Σεῖς οἱ τῶν Πατρῶν λίται, τοῦ Σπυρίδωνος Βασιλειάδη, τοῦ Ἀνδρέου Ρηγαπούλη καὶ τοῦ Ζὰν Μορέάς, καθὼς καὶ οἱ γόνοι των, πάντοτε ρομαντικοί, πάντοτε ὀνειροπόλοι... Ἂν καὶ ὁ Βασιλειάδης ἔχει εἰς τὸ ἐνεργητικόν του τὴν ἵδρυσιν τῆς Σχολῆς Ἀπόρων Παίδων καὶ τὴν Συλλόγου «Παρνασσός», ἔργα θετικὰ καὶ ἀπολύτως χριστιανικά. Τιμῶ τὸν τοῦ Πιτοέως πόλιν...

—Νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, Σεβασμιώτατε διευθυντά, εἶπα, σᾶς τὸ ποσσσέρω.

—Τὸ δέχομαι, ἂν καί... μαλλιαρόν. Θὰ προετίμων νὰ ἐκδοθῆ τὸ ποίημά σου εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν Πατέρων...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Γυναῖκες πολιτικοὶ στὴ Δυτικὴ Γερμανία

μὲ μόρφωση καὶ φιλοδοξίες

ΒΟΝΝΗ, (Ἰδ. Ὑπηρ.). Γυναῖκες νέες, μὲ καλὴ μόρφωση, μὲ συνείδηση ἀνθρώπου καρριέρας καὶ φιλόδοξες ἔγιναν ἀνέλπιστα δόλωμα κομμάτων καὶ ἐκλογικῶν συλλόγων. Σὲ ἐκλογὲς δημοτικῶν ἀρχόντων, μελῶν τοῦ τοπικοῦ κοινοβουλίου τῶν ὁμόσπονδων κρατῶν καὶ τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ κοινοβουλίου δὲν μπαίνουν πλέον στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους σὰν ἄλλοθι γυναικείας ἐκπροσωπήσεως, σὰν ἀποκλειστικὴ δηλαδὴ παροχώρηση πρὸς τὶς γυναῖκες ψηφοφόρους. Οἱ νέες βουλευτίνες στὴν Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας ποὺ κατώρθωσαν νὰ σταδιοδρομήσουν, ἀνήκουν σ' ἕνα νέο τύπο θηλυκῶν πολιτικῶν: Ἔχουν τελειώσει ἀνώτατες σπουδές, διαθέτουν τὶς ἴδιες γνώσεις καὶ ἱκανότητες μὲ τοὺς ἄρρενες συναδέλφους τους εἶναι ἐξειδικευμένες στὸν τομέα ποὺ ἐκπροσωποῦν ἔχουν ρητορικὴ δεινότητα καὶ ἑτοιμότητα πνεύματος.

Οἱ νέες γυναῖκες τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ κοινοβουλίου εἶναι γύρω στὰ τριάντα, πολλὲς ἀπ' αὐτές εἶναι ἄγαμες ἢ ἄτεκνες. Ἔχουν ἀπαρνηθῆ μὲ συνέπεια τὶς οἰκογενειακὲς ὑποχρεώσεις, —τὸ διπλὸ βάρος νοικοκυριοῦ καὶ κοινοβουλευτικῶν καθηκόντων δὲν τὶς ἐμποδίζει πλέον στὴν ἄσκηση τοῦ πολιτικοῦ τους ἔργου. Ἔτσι δὲν ἐπιτρέπουν πλέον— ὅπως συνέβαινε μὲ πολλὲς ἀπὸ τὶς προκατόχους των, ποὺ ταίριαζαν μᾶλλον στὰ παλιὰ κλισέ τῆς νοικοκυρᾶς καὶ τῆς μητέρας — νὰ τὶς παραγκωνίζουν ἀναθέτοντάς τους ἀρμοδιότητες ποὺ θεωροῦνται «καθαρὰ γυναικεῖες». Οἱ τομεῖς τους εἶναι τώρα οἰκονομικὴ πολιτικὴ καὶ πολιτικὴ τοῦ δικαίου, ἀξιοῦν θέση στὴν ἐπιτροπὴ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἀσχολοῦνται μὲ προβλήματα δημοσιονομικῆς ἢ ἀναπτυξιακῆς πολιτικῆς καὶ παίρνουν τὸ λόγο στὶς συζητήσεις τῆς ὁλομελείας ἐπὶ θεμάτων συγκοινωνιακῆς πολιτικῆς ἢ πολιτικῆς τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας.

Καὶ ὅμως οἱ γυναῖκες — τῆς παλαιότερης ὅπως καὶ τῆς νέας γενιᾶς τῶν νεαρῶν πολιτικῶν — θὰ παραμείνουν «ἐξωτικὸ λουλούδια τοῦ κοινοβουλευτικοῦ κήπου» ὅπως διατυπώθηκε ποιητικὰ σὲ ἐφημερίδα τῆς Βόννης, ἡ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας ἐκπροσωπεῖται στὸ Κοινοβούλιο ἀπὸ μιὰ μειοψηφία καὶ ὕστερα ἀπὸ τὶς ἐκλογὲς τοῦ Ὀκτωβρίου 1976: 22 ἑκατομμύρια γυναικῶν ἔστειλαν στὴ Βόννη 38 γυναῖκες, ποὺ κατέχουν τὸ 7,3% τῶν κοινοβουλευτικῶν ἑδρῶν.

Μιὰ ἐντεταλμένη ἀπὸ τὸ γερμανικὸ ὁμοσπονδιακὸ κοινοβούλιο ἐπιτροπὴ ἐρεύνης «γυναῖκα καὶ κοινωνία» κατέθεσε τελευταία προσωρινὴ ἔκθεση σχετικὰ μὲ τὴ γυναικεία ἐκπροσώπηση στὴν πολιτική. Τὸ συμπέρασμα στὸ ὁποῖο καταλήγει ἡ μελέτη ὕστερα ἀπὸ τριετὴ ἐργασία τῆς ἐπιτροπῆς συμφωνεῖ ἀπόλυτα μὲ τοὺς πρώτους στατιστικοὺς ἀριθμοὺς τοῦ νέου ὁμοσπονδιακοῦ κοινοβουλίου. Ἡ ἐπιτροπὴ διεπίστωσε ὅτι ἡ πολὺ μικρὴ ἐκπροσώπηση τῶν γυναικῶν ἀτὰ κόμματα —μόλις καὶ μετὰ βίας φτάνει στὰ 20% στὸ σοσιαλδημοκρατικὸ τὸ χριστιανοδημοκρατικὸ καὶ τὸ φιλελεύθερο κόμμα — ἀντικατοπτρίζει καὶ σὲ ὅλους τοὺς ἄλλους ἐπίσης τομεῖς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τὴν μὴ πραγματοποιηθεῖσα ἐξίσωση τῶν γυναικῶν ἡ ὁποία ταυτόχρονα εἶναι καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ αἴτιά της.

Κατὰ τὴν ἐπιτροπὴ τὰ μεγαλύτερα ἐμπόδια γιὰ περισσότερη συμμετοχὴ τῶν γυναικῶν στὸν πολιτικὸ βίο εἶναι:

Ἡ προκατάληψη, ὅτι «ἡ πολιτικὴ εἶναι ὑπόθεση τῶν ἀνδρῶν».

Ὁ ἀκόμη πάντοτε ἀνελαστικὸς καταμερισμὸς ἐργάσιας μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικός, δηλαδὴ μεταξὺ ἐπαγγέλματος καὶ ἐξωοικιακῆς στρατεύσεως τοῦ πρώτου, νοικοκυριοῦ καὶ ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν γιὰ τὴ γυναῖκα.

Ἡ στὸ σύνολό της πάντοτε ἀκόμη μικρότερη σχολικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ μόρφωση τῶν γυναικῶν καὶ γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ καὶ τὸ μικρότερο ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴν πολιτική.

«Οὐδέποτε οἱ ἄνδρες θὰ παραιτηθοῦν ἑκούσια ἀπὸ προνομιακὲς θέσεις ἰσχύος — οὔτε καὶ ἀπὸ πολιτικὰ λειτουργήματα καὶ ἀξιώματα ποὺ ὡς τώρα κατεῖχαν ἐντελῶς αὐτονόητα σ' αὐτοὺς καὶ μόνο καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα ἐνείρουν σήμερα ἀξιώσεις οἱ γυναῖκες».

ΙΩ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 68
ΤΗΛΕΦ. 276-892

Διὰ τὰ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ καὶ τὶς ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
Γιὰ ὅλους ὅσους σερβίρουν καὶ πίνουν
Καφὲ ΕΣΠΡΕΣΣΟ
ΓΑΛΛΙΚΟΝ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΚΑΦΕΣ ΣΑΝΤΟΣ ΝΤΕΖΙΡΕ
Ὁ Καλύτερος τῆς Βραζιλίας
Ἔξοχον χαρμάνι ὑψηλῆς ποιότητος.
★
Καθημερινὴ διανομὴ διὰ τῶν αὐτοκινήτων μας στὰ ξενοδοχεῖα καὶ τὰ καταστήματα
Ἄμεσος ἐκτέλεσις παραγγελιῶν ὁ' ἐπαρχίας.
ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ καλύτερος καφὲς τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸ 1901
ΣΤΕΦ. ΣΤΡΕΙΤ 1 (Στενὸν Κεντρικοῦ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ)
Τηλέφωνα:
ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ 32.18.428
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ 8020-140
ΛΙΤΣ

ΣΤΙΣ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ

Ζῶνες ἀσφαλείας καὶ ἀεροσάκκοι στὰ αὐτοκίνητα

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΑΠΟ ΤΟ 1981

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, (Ἰδ. Ὑπ.). Νέες προδιαγραφὲς ἀσφαλείας, ἀνδέχεται νὰ θεσπισθοῦν γιὰ τὰ ἀμερικανικὰ αὐτοκίνητα ἀπὸ τὸ 1981. Στὴν ἀπόφαση αὐτὴ κατέληξε ὁ ὑπουργὸς Μεταφορῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Μπρόκ Ἀνταμς, μετὰ ἀπὸ μελέτες ἐπὶ τοῦ θέματος ποὺ χρονολογοῦνται ἀπὸ τὸ 1969. Τὸ Κογκρέσσο ἔχει προθεσμία 60 ἡμερῶν γιὰ νὰ ἐγκρίνει ἢ νὰ ἀπορρίψει τὴν πρότασή. Σὲ περίπτωση ἐγκρίσεως, οἱ νέες προδιαγραφὲς θὰ ἀρχίσουν νὰ ἰσχύουν σταδιακά, ἀνάλογα μὲ τὸ μέγεθος τοῦ αὐτοκινητοῦ.

Ἔτσι, γιὰ τὰ αὐτοκίνητα μὲ ἀπόσταση ἀξόνων μεγαλύτερη τῶν 2,90 μέτρων, τὸ μέτρο θὰ ἰσχύσει ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1981, γιὰ αὐτὰ μὲ ἀπόσταση ἀξόνων μεγαλύτερη τῶν 2,54 μέτρων, ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1982 καὶ γιὰ τὰ αὐτοκίνητα μὲ μεταξόνιο μικρότερο τῶν 2,54 μέτρων, ἀπὸ τὸν ἴδιο μῆνα τοῦ 1983.

Ἡ ἀσφάλεια ἀπὸ τὶς συγκρούσεις θὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ μόνο γιὰ τὶς μπροστινὲς θέσεις. Θὰ παρέχεται ὑπὸ τὴν μορφὴ ἀεροσάκκων ἢ ζωνῶν «παθητικῆς» ἀσφαλείας καὶ θὰ κοστίσει στὶς αὐτοκινητοβιομηχανίες, στὴν μὲν πρώτη περίπτωση 100 ἕως 300 δολλάρια ἀνὰ αὐτοκίνητο, στὴν δὲ δεύτερη 25 ἕως 100 δολλάρια.

Ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς δικαιολόγησε τὴν μικρότερη προθεσμία ποὺ παρέχεται γιὰ τὰ μεγάλα αὐτοκίνητα μὲ τὸ ὅτι στὰ αὐτοκίνητα αὐτὰ ἔχουν γίνει πειράματα μὲ ἀεροσάκκους ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ ὑπάρχει ἡ ἀπαραίτητη τεχνολογία, ἐνῶ τὰ πειράματα συνεχίζονται ἀκόμα γιὰ τὰ μικρότερα αὐτοκίνητα.

Οἱ ὀργανώσεις γιὰ τὴν προστασία τῶν καταναλωτῶν ζητοῦν ἐπίμονα ἀπὸ τὴν δεκαετία τοῦ 1960 νὰ ἐφοδιασθοῦν τὰ αὐτοκίνητα μὲ αὐτόματα συστήματα ἀσφαλείας. Τὸν περασμένο Ἰανουάριο ὁ προκάτοχος τοῦ κ. Ἀνταμς, Οὐίλλιαμ Κόλμαν, εἶχε ἔλθει σὲ συμφωνία μὲ τὴν Τζένεραλ Μότορς, τὴν Φόρντ, τὴν Φολκσβάγκεν, τὴν Μερσεντὲς Μπένζ καὶ τὴν Τογιότα γιὰ τὴν παραγωγή, μέχρι τὸ 1980, 400.000 αὐτοκινήτων μὲ ἀεροσάκκους ἢ μὲ ζῶνες «παθητικῆς» ἀσφαλείας. Ἐν τούτοις ἡ ἀγορὰ τέτοιων αὐτοκινήτων δὲν θὰ ἦταν ὑποχρεωτικὴ γιὰ τοὺς ἀγοραστές.

Σήμερα ὅλα τὰ Ἀμερικανικὰ αὐτοκίνητα εἶναι ἐφοδιασμένα μὲ κοινὲς ζῶνες ἀσφαλείας, ἀλλὰ μόνο ἕνα 20% τῶν ὁδηγῶν κάνουν τὸν κόπο νὰ τὶς χρησιμοποιοῦν. Ἀντίθετα, οἱ ἀεροσάκκοι παρέχουν ἀσφάλεια ἀπὸ τὶς μετωπικὲς συγκρούσεις τελείως αὐτόματα, γιατὶ ἔχουν σχεδιασθεῖ νὰ φουσκώνουν ἀμέσως μὲ τὴν πρόσκρουση τοῦ αὐτοκινήτου καὶ νὰ προστατεύουν τοὺς ἐπιβάτες τῶν μπροστινῶν θέσεων ἀπὸ τὴν βίαιη ἐπαφὴ μὲ τὸ τιμονὶ ἢ τὸ παρμπρίζ. Ὅσο γιὰ τὶς ζῶνες «παθητικῆς» ἀσφαλείας, ἀποτελοῦν συνδυασμὸ δύο ἐξαρτημάτων τὰ ὁποῖα τυλίγονται αὐτόματα γύρω ἀπὸ τοὺς μηρούς καὶ τοὺς ὤμους τοῦ ἐπιβάτη μὲ τὸ κλείσιμο τῆς πόρτας.

Ἀνακοινώνοντας τὸ προτεινόμενο μέτρο ὁ κ. Ἀνταμς εἶπε ὅτι 47.000 ἄτομα πεθαίνουν κάθε χρόνο στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἀπὸ τροχαῖα δυστυχήματα, ἐνῶ ἡ χρησιμοποίηση προστατευτικῶν μέσων θὰ ἔσωζε περὶ τὶς 9.000 ζωὲς τὸν χρόνο. «Εἶναι ἀπαράδεκτα μεγάλος ὁ ἀριθμὸς τῶν τραυματιῶν καὶ τῶν νεκρῶν ἀπὸ τὰ τροχαῖα, τὴν στιγμὴ ποὺ τὰ μέτρα παθητικῆς ἀσφαλείας θὰ τοὺς ἔσωζαν», εἶπε. «Ἡ συνείδησή μου δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ γίνω αὐκεργὸς σὲ νέα ἀδικαιολόγητη καθυστέρηση».

Ἐγκαινιάσθη τὸ νέο ξενοδοχεῖο "Αβέρωφ..

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ποὺ ἀνέθηκε τὸ Ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ ὁ χῶρος ὅπου μὲ τὴν Ἁγία Λαύρα καὶ τὸ Μεσολόγγι, ἐαναγεννήθηκε, σὰν ἰδέα καὶ πράξη τὸ σύγχρονο Ἑλληνικὸ Κράτος, δὲν θὰ μείνη μόνο πέρασμα τῶν ντόπιων καὶ ξένων ἐπισκεπτῶν ἀλλὰ θὰ ἀποτελέση καὶ τὴν καρδιὰ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη ὁλοκλήρου τῆς Βορειοδυτικῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ὠνομάσαμε ΑΒΕΡΩΦ!!! Εἶναι ἀναγνώριση δ αχρονικὴ τῆς πολλαπλῆς προσφορᾶς τῶν Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν, ἡ ὀνοματοδοσία τούτη. Τιμοῦνται οἱ Αἰώνιοι Ἠπειρῶτες, ποὺ ἔδωσαν καὶ τὴν τελευταία στανόνα τοῦ ἱδρῶτα τους, αἷμα ζωηφόρον στὶς φλέβες τῆς Πατρίδος. Ἀκόμη, τιμᾶται, ὁ ἄδολος πατριωτισμὸς ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑψώνεται σύμβολο ἀρετῆς μὲ τὴν πολιτικὴ δραστηριότητα τοῦ Μεγάλου Ἕλληνα τοῦ καιροῦ μας Εὐαγγέλου Ἀβέρωφ — Τοσίτσα, γόνου τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῶν Ἀβέρωφ, οἱ ὁποῖοι προσέφεραν στὸ ἔθνος μας καὶ μάλιστα στὶς δυσκολώτερες στιγμές του, τόσα, ὥστε ἐκάλυψαν ὅλες τὶς ἐθνικὲς ἀνάγκες, μὲ πλειάδα πολιτιστικῶν καὶ εὐαγῶν ἱδρυμάτων, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ ἱστορικὸ καὶ νικηφόρο θωρηκτὸ Ἀβέρωφ. Σὰν τιμὴ στὴν οἰκογένεια, ποὺ προσέφερε τὰ περισσότερα στὸ Ἔθνος, ἐπιλέξαμε τὸ ὄνομα Ἀβέρωφ. Γιὰ τὸ συγκρότημα τοῦτο παλαίψανε καὶ μοχθήσανε πολλοί. Ἐμεῖς οἱ δυό, οἱ ἄξιοι συνεργάτες μας, οἱ καλλιτέχνες, οἱ Τζουμερκιῶτες Λιθοξόοι καὶ οἱ Ἠπειρῶτες Ξυλουργοί. Κινητοποιήσαμε ὅλοι, ὅλα τὰ θώματα τῆς Ἠπειρωτικῆς παραδόσεως, τῆς εὐαισθησίας καὶ τῆς τέχνης, ποὺ ἀκόμα ὀργώνουν τὶς ψυχές μας καὶ τὶς κάνουν καρποφόρες γιὰ τὸ κοινωνικὸ καὶ Ἐθνικὸ σύνολο..

ΣΚΙΤΣΑ

Ἐπηκολούθησε δεξίωση τῶν προσκεκλημένων κάτω ἀπ' τὰ πλατάνια καὶ τὰ πεῦκα καὶ ἀργότερα γεῦμα στὸ ὁποῖο παρεκάθησαν οἱ ἐπίσημοι καὶ 300 ἄτομα περίπου, μὲ σπεσιαλιτέ τοῦ Μαραλέτου καὶ ἠπειρωτικοὺς χοροὺς καὶ τραγούδια ἀπὸ εἰδικὸ συγκροτήματα.

Τοῦ ἐπισήμου ἐγκαινιασμοῦ προηγήθηκε ...ἀνεπίσημος ἀλλὰ καὶ κάπως οὐσιαστικώτερος ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἰακώβου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ Ἐθν. Ἀμύνης κ. Ἀβέρωφ, ποὺ φθάνοντας Σάββατο βράδυ ἀπὸ τὸ Ὀλυμπιακὸ Χωριὸ τοῦ Δάσους τῆς Στροφυλιᾶς διενυκτέρευσαν στὸ νέο ξενοδοχειακὸ συγκρότημα. Ἔτσι ἡ κρίση τοῦ μεγάλου ἀλλὰ καὶ κοσμογυριδιμένου Ἠπειρωτάρχη γιὰ τὸ ἐπίτευγμα τῶν συμπατριωτῶν του, ὅτι εἶναι «Τὸ κάτι ἄλλο» εἶναι καὶ κρίσις ...πελάτου ποὺ ἀπήλαυσε τὶς σχετικὲς ἀνέσεις.

Ὁλόχρυση φοντανιερίτσα ἠπειρωτικῆς τέχνης μὲ χαραγμένες τὶς κεφαλὲς τῶν Γεωργίου καὶ Εὐαν. Ἀβέρωφ, προσέφεραν οἱ ἰδιοκτῆτες στὸν κ. ὑπουργὸ νὰ τὴν ὥρα ποὺ ἔκοψε τὴν κορδέλλα κι' ἔκανε τὸ ποδαρικό.

Ἀπ' τὴν ἀνθοδέσμη ποὺ τοῦ προσφέρθηκε, διάλεξε τὸ πιὸ κόκκινο μπουμπούκι (τριαντάφυλλου) καὶ τὸ πέρασε στὴν κομβιοδόχη. Ἔχω ἀδυναμία στὸ χρῶμα αὐτὸ παρετήρησε...

Φαίνεται ὅμως ὅτι παρὰ τὴ φευγαλέα ματιὰ ποὺ ἔρριξε στὸ δῶρο, μὲ τὸ ἐμπειρο μάτι του ἐξετίμησε τὴν σπάνια τέχνη. Καὶ γι' αὐτὸ ἀργότερα τὸ ἀναζήτησε μὲ τὸ πάθος μικροῦ παιδιοῦ, ἀλλὰ δὲν τόβρισκε. Ἔπειτα ἀπὸ σχετικὲς ἔρευνες ἀπεκαλύφθη, ὅτι τὸ εἶχε καλὰ φυλάξει ἡ κυρία Κλεῖρα...

Παρὰ τὴν κόπωσή του, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐλαφρὰ ἀδιαθεσία του ὁ κ. Ἀβέρωφ, δέχθηκε στωϊκώτατα καὶ... εὐδιάθετα τὴν ἐπίθεση ἀβροφοσούνης τῶν ἑκατοντάδων παρευρισκομένων ποὺ βέβαια εὐκαιρίας δοθείσης ὅλο καὶ κάτι ἰδιαίτερο ἤθελαν νὰ τοῦ ποῦν... Μπορεῖ ὅμως νὰ πῆ κανεὶς ὅτι δὲν